

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

<i>ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΗΓΩΝ</i>	10
<i>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</i>	11
<i>ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ</i>	13
<i>ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ</i>	15
<i>ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ</i> (Έκ βαθέων)	41
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ	45
1. ΚΑΙ τό Δίκαιο εἶναι Ἑλληνικό	45
2. Ἀγαθή ἡ τύχη τῆς Ἑλληνικῆς Νομικῆς Δημιουργίας	48
3. Ἡ ἔρευνά μας	48
4. Ὁ δικός μας ἀφορισμός	50
Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ἜΡΓΟΥ	53

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ **ΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΝΟΜΙΜΑ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ	
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΙΔΕΑ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ	57
Οἱ σπερματικές ὑπό μυθικό ἔνδυμα ἰδέες περὶ τοῦ δικαίου	58
α. Ἡ Αἴσα	58
1. Ἡ «Ἑλληνική ἀρχή»: Ἡ Ἴσονομία	59
2. Ἡ Ἀρχαϊκή Δικαιοσύνη	61
3. Ἡ πρώτη ὑποτύπωση τῆς Ἑλληνογενετικῆς	62

β. Ἡ Θέμις	65
γ. Ἡ Νέμεσις	66
δ. Ἡ Δίκη	68
ε. Οἱ Ἐρινύες	70
στ. Ἡ Εὐνομία	70
ζ. Ἡ Αἰδώς	71
1. Ἡ ἐγκατοίκηση στήν ψυχή τῆς αἰδοῦς καί τῆς δίκης γεννᾶ τήν ἀνθρώπινη εὐδύνη	73
2. «Δωροφάγος» καί «χειροδίκαι» οἱ εὐπατρίδες δικαστές	73
3. Ἡ Μεγάλη Ἑλληνική Ἐπανάστασις καί ὁ στρατηλάτης τῆς	75
η. Ἡ Ἰβρις	76
θ. Ἡ Ἄατη	76
1. Τό ἡθικό δόγμα τῶν Ἑλλήνων	77
2. Ὁ ἡθικός «νόμος ὑβρεως», νόμος ἀπόλυτης ἰσχύος	77

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΜΥΘΙΚΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΕΣ, ΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΚΟΣΜΟΥ ... 79

α. Ὁ Μίνως	79
β. Ὁ Ραδάμανθυς	83
γ. Ὁ Αἰακός	84

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

A. ΤΑ «ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΘΕΣΜΙΑ» ΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΝΟΜΙΜΑ ... 85

Τό φυσικό δίκαιο ὡς «Πανελλάνων Νόμος» ... 85

B. ΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΟΙ ... 88

I. Τά Πανελλήνια Δικαιοδοτικά Ὑργανα	88
α. Τό Ἀμφικτιονικό Συνέδριο ὡς κοινό δικαστήριο τῶν Ἑλλήνων	88
β. Οἱ Ἑλλανοδίκες	90
II. Οἱ Πανελλήνιοι Θεσμοί - Ὁ ἄγραφος ἡθικός νομοκάνων	91
1. Θεοῦς σέβειν	91
2. Τοῦς θρέψαντας γονεῖς, ζῶντας καί τεθνεῶτας, τιμᾶν	93
Ἄγος ἢ πατροκτονία. Καί τῶν θεῶν δίλημμα ὁ ἐναγῆς Ὀρέστης	94
3. Τόν κασίγνητον (= ἀδελφόν) φιλεῖν	96
4. Χάριν ἔχειν καί ἀντευποιεῖν τόν ποιήσαντα εὖ	98
5. Τοῖς φίλοις δεῖ βοηθεῖν	99

6. Ἡ ὑποχρεωτική, μέ τήν καταβολή λύτρων, ἀπελευθέρωση τῶν ἑλληνικῆς καταγωγῆς δουλωθέντων ἀπό Ἑλλήνες	101
7. Θεσμός ἡ μονογαμία - Κολάσιμη πράξις ἡ μοιχεία	102
8. Ἡ αἰμομικτική ἐρωτική συνάφεια ἐγκλημα καθοσιώσεως	102
9. Ἡ παροχή προστασίας καί ἀσφάλειας στόν ξένο	103
10. Ἡ Ξενία (: φιλοξενία) - «Ξένον καί πτωχόν ξενίζειν»	105
11. Ἡ ξενία καί ἡ ἀσυλία τῶν κηρύκων	107
12. Ἡ μή προσκύνησις ἀνθρώπου (καί θεῶν) ἀπό Ἑλλήνες	109
13. Ἡ παροχή ἀσύλου στούς ἱκέτες καί τούς «φεύγοντες ἀειφυγία τήν ἑαυτῶν». Ζεὺς, «θεός Ἀσυλαῖος» καί «Φύξιος»	110
Τά ἀγῆ καί ἡ τιμωρία τῶν ἀνοσιουργημάτων τῶν «ἐναγῶν καί ἀλιτηρίων»	112
α. Τό Κυλώνειον ἄγος	112
β. Τό ἀπό Ταινάρου ἄγος - Καί τό «τῆς Χαλκιοῖκου»	114
14. Ἀνόσιον τό κτείνειν ἀνθρώπον- Δίκαιον «τό ἀντιπεπονθός»	115
Μύσος τοῦ Διός ἡ παιδοκτονία καί ἡ ἐκθεσις βρέφους	118
15. Πίστιν ἔχειν	119
16. Τούς ὄρκους φυλάττειν - Μή ἐπιορκεῖν	119
Ὁ ὄρκος Ἐξωλείας	121
Ὁ Ἱπποκρατικός ὄρκος	122
17. Ἀληθῆ λέγειν - μή ψευδορκεῖν	124
18. Τό Δίκαιον τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν	125
α. «Νεκρούς θάπτειν»	125
β. Νεκρόν μή ὑβρίζειν	126
γ. Αὐτοκτονία	127
δ. «Ἀρχαῖον Ἑλλήνων νόμιμον» ἡ ταφή τῶν νεκρῶν	128
ε. Ἡ ἀπαγόρευσις ταφῆς στήν Ἀττική τῶν προδοτῶν	130
στ. Ἡ καύσις τῶν νεκρῶν μόνον κατ' ἐξαίρεση	131
19. Τά νενομισμένα τοῖς νεκροῖς ἀποδίδειν-Ἀπαγόρευσις θρηνημάτων . . .	132
Τά ἐναγίσματα	134
20. Τά τῶν θεῶν ἱερά σέβειν	137
21. Τοῖς Ἑλλησι μόνον τό μετέχειν τῶν Πανελληνίων Ἀγῶνων	139
22. Τό δίκαιον τοῦ γάμου	140
α. Τά ἔδνα καί ἡ φερνή	142
β. Ἡ παρθενία καί ἡ ἀπαγόρευσις τῶν προγαμιαίων σχέσεων	142
γ. Ὁ βιασμός, πράξις τιμωρούμενη διά λιθοβολισμοῦ	144
δ. Τά γαμήλια ἔδιμα	145

ε. Ἡ γαμήλια τελετή	146
23. «Ἄφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι»	148
24. Τό δίκαιον τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων	151
α. Ὁ στέφανος τῆς Ὀλυμπίας θεῖον διάδημα	154
β. Ἀγνωστικότητα, πενία, νόμοι, οἱ δημιουργοί τοῦ Ἑλληνικοῦ ἥθους . .	154
γ. Ὁ θεός Ἀγών	156
δ. Τά Ἡραῖα: Οἱ ἀγνωστες ὀλυμπιάδες τῶν γυναικῶν!!	157
25. Τό δίκαιον τοῦ πολέμου	158

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ἡ ΓΕΝΕΣΗ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΟΣ ἈΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ

Ἡ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ 161

1. Ἡ ἐμφύτευση τῆς Αἰδοῦς καί τῆς Δίκης. Ζεὺς ὁ δικαιοπάροχος . .	164
2. Ἡ πλαστούργηση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ διανόηση	164
3. Οἱ κλίμακες τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως ὡς ἡ δρατὴ «ἀνάντης δόδος» τῆς Πλατωνικῆς ἀρματοδρομίας τῶν ψυχῶν πρὸς τὸν «ὑπερουράνιον τόπον»	165
4. Ἡ νοητὴ πυραμίδα τοῦ Παρθενῶνος ὡς ὀλκὴ τοῦ πνεύματος καί τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν θέαση τοῦ ὄντος	167
5. Ἡ κλίμακα τοῦ Ἱεροῦ Βράχου ὡς χωροταξικὴ ἀποτύπωση τῆς ἀνηφορικῆς οδοῦσεως τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως	168
6. Στὴν Ἀκαδῆμεια τῆς Ἀθήνας ἡ ἄσβεστη ἐστία τοῦ ἀνεσπέρου φωτός- τοῦ Προμηθεϊκοῦ φωτός	169

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Αἰώνιοι Κινηματίες καὶ ἐλευθέρωτες οἱ Ἕλληνες . . 173

1. Ὁ Ἑλληνικὸς Διαφωτισμὸς καὶ τὸ οἰκουμενικὸ του μήνυμα	173
2. Καὶ «ὁ ΛΟΓΟΣ λόγος ἐγένετο καὶ ἐν νῷ ἡμῶν ἐσκήνωσεν»	175
3. Ἡ Δελφικὴ «πρόσρησις» καὶ ἐντολὴ	176

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Ἡ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ 179

1. Ἀπὸ τὰ τῶν θεῶν θέσφατα εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων νομοθετήματα . .	179
2. Ἡ νομιμοποίηση τοῦ «ἀνθρώπινου» νομοθέτη	180

3. Νομοθέτες οί Σοφοί - ὄχι πλέον οί Θεοί	181
4. Ὁ νόμος «διανομή τοῦ νοῦ»	182
5. Ἡ εὐρεία διάδοση τῆς γραφῆς ὡς ὄχημα ἐκδημοκρατισμοῦ	184

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΕΣ	187
1. Πιπτακός ὁ Μυτιληναῖος	187
2. Ζάλευκος ὁ Λοκρός	187
3. Χαρώνδας ὁ Καταναῖος	188
4. Ἀνδροδάμας ὁ Ρήγιος	190
5. Φεῖδων ὁ Κορίνθιος	190
6. Φιλόλαος ὁ Κορίνθιος	190
7. Παρμενίδης ὁ Ἐλεάτης	190
8. Δημῶναξ ὁ Ἀρκάς	190
9. Δημῶνασσα ἡ Ἀρκαδοκυπρία	191
10. Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος	191
11. Περίανδρος ὁ Κορίνθιος	192
12. Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος	192
Μεγάλη Ρήτρα, ἡ Μήτηρ τῆς Δημοκρατίας	193
13. Ζάμολξις ὁ Θούριος	196
14. Πυρρίας, νομοθέτης τῆς Τεγέας	196
15. Εὐδόξος ὁ Κνίδιος	196
16. Ὀνομάκριτος ὁ Τήσιος	196
17. Δράκων ὁ Ἀθηναῖος	196
18. Σόλων ὁ Ἀθηναῖος	198
Ἡ «σύνταξις πάσης πολιτείας» τοῦ Σόλωνος	200

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΑΤΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ	205
I. ΤΑ ΘΕΜΕΘΛΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ-ΕΙΣΑΓΩΓΗ	207
1. Ἴσηγορία καί παρρησία τοῦ λόγου	208
2. Ἡ δημοκρατική ἀρχή	209
3. Ἡ ἀρχή τῆς ἐλευθερίας	209

4. Ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος τῆς ψήφου	209
5. Ἡ ἀρχή τῆς πλειψηφίας	210
6. Ἡ ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας	210
7. Τό πολυμελές τῶν Ὄργάνων τῆς Πολιτείας	211
8. Ἡ ἀρχή τῆς ἰσονομίας	212
9. Ἡ ἀρχή τῆς ἰσοπολιτείας	213
10. Ἡ ἀρχή τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν	215
11. Ἡ ἀρχή τῆς ὑπεροχῆς τοῦ δημοσίου συμφέροντος	216
II. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ «ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ»	219
1. Ὁ Σόλων ἄρχων καί διαλλακτής	219
2. Τά πρῶτα μέτρα τοῦ Σόλωνος - Ἡ Σεισάχθεια	219
3. Ἡ ὀργάνωση τοῦ νέου πολιτεύματος	220
Ὕμνος Ἀθηναίων Πολιτείας Λυσίου	221
III. Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ	223
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ	
ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	223
A. ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ	223
Ἄρθρο 1. Δημοκρατία-Πολίτευμα ἐλευθερίας	223
Ἄρθρο 2. Ἐλευθερία ὁ σκοπός τῆς δημοκρατίας	225
Ἄρθρο 3. Τό θρήσκευμα τῆς πόλεως	226
Ἄρθρο 4. Τό Σύνταγμα ἀνώτατος ἄρχων τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας	227
Ἄρθρο 5. Γραπτοί νόμοι-Ἀπαγόρευση τῆς χρήσεως τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου	229
Ἄρθρο 6. Ἡ ὑπεροχή τοῦ Συντάγματος ἐναντι τῶν νόμων-ψηφισμάτων	231
Ἄρθρο 7. Ἡ προστασία τοῦ Συντάγματος	232
Τό Ψήφισμα τοῦ Δημοφάντου	233
Ὁ Ἑκκλησιαστικός Ὀρκος	234
Ἄρθρο 8. Ἡ συνταγματικότητα τῶν νόμων	235
α. Ἡ νομοθετική πρωτοβουλία - Ὀροὶ καί προϋποθέσεις	235
β. Ἡ ἐπιχειροτονία (= ἐπικύρωση) τῶν νόμων	237
γ. Οἱ συνταγματικοὶ περιορισμοί	239
δ. Ἡ μεταβολή τῶν νόμων ἀπαιτεῖ μεγάλη περίσκεψη	240
Ἄρθρο 9. Ἰσότητα ἐνώπιον τῶν νόμων	242
Ἡ Ἀθήνα λίκνον καί καδῆδρα τῆς Ἰσονομίας	243
Ἄρθρο 10. Νομοφυλακία	244

1. Ἡ γνησιότητα τῶν νόμων	244
2. Τὴν Βουλὴν τὴν ἐξ Ἀρείου Πάγου ἐπίσκοπον εἶναι πάντων καὶ τῶν νόμων φύλακα	245
3. Ἡ ἐνόπλιος φύλαξις τῶν νόμων - Τὸ δίκαιον τῆς ἀνάγκης	245
4. Ἀνώτατος νομοφύλακας ὁ δῆμος	246
5. Ἡ «γραφή παρανόμων» ἢ μὴ «ἐπιτήρδειον νόμον θεῖναι»	247
6. Διατάξεις καὶ ἀρμόδια ὄργανα νομοφυλακίας	247
Ἀρθρο 11. Ἀπὸ τιμημάτων ἢ πολιτεία	249
Ἀρθρο 12. Ἡ προστασία τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὡς νομιμοποιητικὴ βάση τοῦ δημοσίου δικαίου	250
α. Ὅρθά πολιτεύματα εἶναι τὰ σκοποῦντα τὸ δημόσιον συμφέρον	251
β. Οἱ Χαρώνδας καὶ Ἀρχύτας πρῶτοι ὁροθέτες τοῦ «κοινῆ συμφέροντος»	253
γ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὡς νομιμοποιητικὴ βάση τοῦ Δημοσίου Δικαίου	254
Ἀρθρο 13. Τὸ δόγμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας	255
Ἀρθρο 14. Πλήρης ἰσοπολιτεία	257
Ἀρθρο 15. Ἡ λαϊκὴ συμμετοχὴ εἰς τὰ κοινά	258
α. Ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν ὑποχρεωτικὴ ἀκόμη καὶ ἐπὶ στάσεως	260
β. Ἀθηδινὸς πολίτης ὁ Ἀθηναῖος πολίτης	262
Ἀρθρο 16. Ἀξιοκρατία - Οἱ ἀρχές στοὺς ἀριστοὺς	263
Ἡ ἀξιοκρατία ὡς ἀπόδειξις δημοκρατικῶς λειτουργούσης πολιτείας	265
Ἀρθρο 17. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου γιὰ τὸ μέλλον	267
α. Τυράννων γνώρισμα ἢ ἀναδρομικότης τῶν νόμων	268
β. Ἡ σημασία τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἀναδρομικῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων	269
Ἀρθρο 18. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως ἀνατροπῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ νεωτέρου νόμου	272
Ἀρθρο 19. Νεώτερος νόμος καταργεῖ παλαιότερον	273
Ἀρθρο 20. Ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας ἢ παροχὴ δικαστικῆς προστασίας	274
Ἀρθρο 21. Οὐδεμία ποινὴ χωρὶς δίκην	275
Ἀρθρο 22. Ἡ νομικὴ πρόβλεψις τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς	276
Ἡ Ἀριστοτελικὴ δικαιολόγησις τῆς ποινῆς	279
Ἀρθρο 23. Ἡ νομιμότητα τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς	282
Ἀρθρο 24. Ἡ δημοκρατικὴ νομιμοποίησις τῆς ποινικῆς καταστολῆς	284
Τὸ ἐγκλημα ὡς προσβολὴ τῆς κοινωνίας	285
Ἀρθρο 25. Φιλάνθρωπος καὶ παιδαγωγὸς ὁ νόμος	286
Ἀρθρο 26. Κτήσις καὶ παροχὴ πολιτείας (ἰθαγένειας)	289

Β. Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ	292
Ἄρθρο 27. α. Μονογαμία- Σκοπός τοῦ γάμου	292
β. Ἡ ὑπό τῆς πολιτείας παρώδηση τῶν ἀνδρῶν πρὸς γάμο	295
γ. Ὑιοθεσία- Λόγοι υἰοθεσίας	297
δ. Οἱ ὑποχρεώσεις τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς	298
ε. Προστασία μνήμης τεθνεῶτος	301
στ. Ὑποχρέωση συστάσεως προίκας-Ἐπίκληρος κόρη	301
ζ. Μέριμα γιὰ τὴ διευκόλυνση τῆς συνάψεως γάμου τῶν γυναικῶν	303
η. Προστασία τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου	305
θ. Περί διαζεύξεως	306
Γ. ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ	308
1. Τὰ ἀτομικά	308
2. Τὰ ἀστικά	308
3. Τὰ κοινωνικά	312
4. Τὰ πολιτικά	315
5. Ὁ Πλάτων, ὁ πρωτοστάτης φεμινιστής	315
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ	
ΟΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ - Εἰσαγωγή	317
Ἡ Ἑλληνικὴ πρωτοπορία	318
Ἄρθρο 28. Προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ ἀσφάλεια	321
I. Προσωπικὴ ἐλευθερία	321
II. Ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως καὶ ἀποδημίας	324
III. Ἡ οἰκονομικὴ ἐλευθερία	324
IV. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἀνώτατο ἀγαθόν	325
V. Ἡ ἐλευθερία ὑπέρτατος ρυθμιστικὸς κανόνας τῆς Δημοκρατίας	326
Ἄρθρο 29. Ἀπαγόρευση βασανιστηρίων	327
Ἄρθρο 30. Τὸ τεκμήριο τῆς ἀδωότητος τοῦ κατηγορουμένου	328
Ἄρθρο 31. Ἡ ἔννομη προστασία τῶν μὴ Ἀθηναίων	330
α. Ἀσυλία- Ἀπαγόρευση ξενηλασίας	331
β. Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν μετοίκων	332
Ἄρθρο 32. Ἡ ἔννομη προστασία τῶν δούλων	333
Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ	336
1. Δημόσιον ἀδίκημα ἢ γενετήσια προσβολὴ δούλου στὴν Ἀθήνα ..	337
2. Ἀσυλία καὶ ἐλευθερίες δούλων	339
3. «Οἰκετικά δάνεια» γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση δούλων	341

4. «Έρανοι» - σωματεία υπέρ απελευθέρωσης δούλων	342
5. Ίσότιμη ή συμμετοχή δούλων, στά Έλευσίνια Μυστήρια	343
6. Η ποινική δίωξη για φόνο δούλου	344
7. Η Έλληνική διανόηση και η δουλεία	346
Άρθρο 33. Τό δικαίωμα του φυσικού δικαστού	350
Άρθρο 34. Τό άσυλον της κατοικίας	351
Άρθρο 35. Τό δικαίωμα του συνέρχεσθαι	354
Άρθρο 36. Τό δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι	354
Άρθρο 37. Η έλευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως	358
α. Η απόρριψη και καταδίκη του ανθρωπομορφισμού από τους σοφούς	359
β. Η ανεξιδέα της Αθηναϊκής Πολιτείας	362
γ. Τό ψήφισμα του Διοπέδη, 433 π.Χ.	364
δ. Οι κατήγοροι του Σωκράτη, άχυράνθρωποι των πολιτικών	364
ε. Η μεταμέλεια των Αθηναίων	366
ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΕΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ	367
α. Οι περί του Θείου αντίληψεις και θεωρίες των σοφών τους	367
β. Ο άγνωστικισμός του Πρωταγόρα και ο άθεϊσμός του Κριτία	376
γ. Ίδεολάτρες, δημ. ειδωλοάτρες οί Έλληνες	378
Άρθρο 38. Η έλευθερία γνώμης και έκφράσεως	380
1. Η Κωμωδία-ή «έλεύθερη δημοσιογραφία» της εποχής	381
2. Η έλευθερία του λόγου βίωμα και τρόπος ζωής στη δημοκρατία	382
3. Η άληθής δημοκρατία εΐναι έχθρά των φαύλων	384
Άρθρο 39. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ	387
1. Τά γνωστικά αντικείμενα και ο σκοπός της εκπαιδύσεως	387
2. Τό εκπαιδευτικό σύστημα της Αθηναίων Πολιτείας	387
3. Ο σκοπός της παιδείας	388
4. Τά στάδια της Εκπαιδύσεως	390
5. Υποχρεωτική ή επαγγελματική κατάρτιση των νέων	394
6. Η κατάρριψη ενός μύθου	395
7. Σόλων, Σωκράτης, Αναξαγόρας, Αριστοτέλης, Ίκτινος, Δημοσθένης, οί πιό διακεκριμένοι «άργόσχολοι» της Αθήνας	396
8. Η στρατιωτική παιδεία - ύπηρεσία	398
9. Παροχή άνωτάτης εκπαιδύσεως εις τους στρατευμένους!	399
10. Η άνδρων παιδεία - Ανδραγωγία	400
11. Η προστασία της παιδικής ήλικίας και της νεολαίας	403
12. Η έλευθερία παιδείας, διδασκαλίας και έρευνας	404
Τό ψήφισμα Σοφοκλέους του Αμφικλείδου	405

13. Ἡ ἔννοια καί τό περιεχόμενο τῆς Παιδείας	407
14. Ὁ ἔλεγχος τῆς Πολιτείας	408
15. Ἡ Ἀθήνα παιδευτήριο Ἑλλάδος	410
16. Δημοκρατία καί πνευματική καλλιέργεια	412
17. Ἡ παιδεία ὡς νομοφυλακία τῆς δημοκρατίας	414
18. Ἡ παιδεία ὡς «ἀφή» (ἄναμμα) τοῦ ἐντός ἡμῶν σπινθήρος	417
19. Ἡ παιδεία ὡς πλαστοργός προσώπων	418
20. Ἡ Γυμναστική (Ἀθλητική) Παιδεία	419
Ἄρθρο 40. Ἡ προστασία τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας	420
1. Ἡ συνταγματική προστασία τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος	422
2. Ὑποθηκοφυλακεία - Μετεγγραφή - Κτηματολόγιο	423
3. Ἐνδίκαια μέσα προστασίας τῆς κυριότητος	423
4. Πλειστηριασμοί	424
5. Περιορισμοί τῆς κυριότητος, Πολεοδομικοί περιορισμοί-δουλεῖες	424
Ἄρθρο 41. Ἀπαγόρευση ἀπεριόριστης κτήσεως γῆς	428
1. Δημοσιονομικά μέτρα τοῦ Σόλωνος	429
2. Ἀλλά δημοσιονομικά μέτρα ἀνακατανομῆς τοῦ πλούτου	430
Ἄρθρο 42. Ἀπαγόρευση ἀεργίας	431
Ἄρθρο 43. Ἡ δικαιοπρακτική ἱκανότητα καί ἐγκυρότητα δικαιοπραξιῶν	432
Ἄρθρο 44. Ὑποχρεωτική ἢ μέριμνα τῆς Πολιτείας πρὸς τοὺς οἰκείους τῶν πεσόντων σέ πόλεμο καί τοὺς ἀναπήρους	433
Ἄρθρο 45. Ὑποχρεωτική ἢ ἀσκηση κοινωνικῆς πρόνοιας	435
Ὁ κοινωνικός μισθός	436
α. Δωρεάν ἐκπαίδευση	436
β. Δωρεάν ἰατρική περίθαλψη	437
γ. Δωρεάν διά βίου παιδεία	437
δ. Δωρεάν σίτηση	438
ε. Ἐόρτιον δῶδολον	439
στ. «Ἐρανοί» καί «ἐπιδόσεις»	439
Ἡ Ἀσίνης λίθος	440

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ἡ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ 443

Ἄρθρο 46. I. Ἡ προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος	443
II. Ἡ προστασία τῶν ζώων	446
α. Ἐνα Ἀττικό ἄλσος-Ὁ σύσκιος Ἰλισσός	448
β. Τό «ἰοστεφές ἄστυ»	449

III. Υποχρεωτική ή εγκατάσταση βιομηχανιών εκτός του άστεως . . .	449
IV. Ἡ προστασία τοῦ πολιτιστικοῦ περιβάλλοντος	450
Ἄρθρο 47. Ἡ τήρηση τῶν πατρίων παραδόσεων	450

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ 453

Η ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ-Α. ΤΟ «ΒΟΥΛΕΥΕΣΘΑΙ» . . . 454

Ἄρθρο 48. Ἡ διάκριση τῶν λειτουργιῶν (ἐξουσιῶν) 456

Ἄρθρο 49. Ἀρχές κρατοῦσες ἐπὶ Ἀρχῶν (Ἀρχόντων) 457

α. Ἡ ἀρχή τῆς ἐφάπαξ ἀναλήψεως ἀξιώματος καὶ ἐνός μόνου
κατὰ τόν ἴδιο χρόνο 457

β. Ἡ ἀρχή τοῦ ἀσυμβιβάστου τῆς ἀσκήσεως δύο ἀξιωμάτων
κατὰ τόν ἴδιο χρόνο 457

γ. Ἡ ἀρχή τῆς ἐνιαύσιας θητείας 457

δ. Ἡ ἀρχή τῆς δοκιμασίας 458

ε. Ἡ ἀρχή τῆς ὑποθηκέσεως τῆς περιουσίας τῶν Ἀρχόντων 458

στ. Ὑποβολή ὑπευθύνου γραπτῆς δηλώσεως περὶ μὴ ἰδιοποιήσεως
δημοσίου χρήματος 459

ζ. Ἀρχές κρατοῦσες ἐπὶ ἀρχόντων τελούντων ὑπὸ λογοδοσία 459

1. Ἀπαγόρευση ἀποδημίας 459

2. Ἀπαγόρευση διαθέσεως περιουσίας 460

3. Ἀπαγόρευση ἀναδείξεως σέ ἄλλο ἀξίωμα 460

4. Ἡ ἀρχή τῆς ὑποχρεωτικῆς παραπομπῆς στήν Ἡλιαία
ἀξιωματοῦχου ὀφειλέτου τοῦ δημοσίου 460

η. Ταχύτατη παραπομπή στή δικαιοσύνη τῶν Ἀρχόντων 460

θ. Τά οὐσιώδη κριτήρια τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀρχόντων 461

Ἄρθρο 50. Ἀρχές δοκιμασίας, ἐπιχειροτονίας καὶ λογοδοσίας τῶν ἀρχόντων . . 461

1. Ἡ ὀνομασία (ἢ ἐπικύρωση τῆς ἐκλογῆς) τῶν ἀρχόντων 462

α. Ἡ δοκιμασία 462

α1. Ἡ κοινή δοκιμασία 463

α2. Ἡ διπλῆ δοκιμασία τῶν Ἐννέα Ἀρχόντων 463

α3. Ἡ δοκιμασία τῶν Ταμιῶν (Δημοσίων Ὑπολόγων) καὶ τῶν
Στρατηγῶν 464

α4. Ἡ δοκιμασία τῶν Ρητόρων (Πολιτευτῶν καὶ Πολιτικῶν) . . . 464

α5. Ἡ δοκιμασία τῶν ἱερέων 465

2. Ἡ ἐπιχειροτονία τῶν ἀρχόντων 465

3. Ἡ λογοδοσία τῶν Ἀρχόντων - «Εὐθυνας διδόναι» 467

4. Ἐνδίκαια μέσα προσβολῆς τῶν ἀρχόντων	469
5. Τά «Δρακόντεια μέτρα» αὐτοπροστασίας τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας	469
6. Ἡ αἰτιολογία τῆς διαρκοῦς ἐγρηγόρσεως τῶν πολιτῶν για τόν ἔλεγχο τῆς πολιτείας τῶν ἀρχόντων	470
7. Οἱ λόγοι τοῦ ἐνιαυσίου τῆς θητείας	471
8. Οἱ δέουσες ἀρετές τοῦ ἀρχοντος	472
9. Τό ἦθος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς	472
10. Πότε οἱ ἀγαθοί ἄνδρες ἀναλαμβάνουν ἀξιώματα	474
Ἄρθρο 51. Ἀπαγόρευση ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων	475
Κωλύματα ἐκλογιμότητος	475
Ἄρθρο 52. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ	479
α. Ἡ συγκρότησή τῆς Ἐκκλησίας	479
β. Ἡ λειτουργία τῆς	480
γ. Ἡ παρρησία καί ἡ ἰσηγορία τοῦ λόγου	482
δ. Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Ἐκκλησίας	483
1. Νομοθετικές	483
Καταστατικόν Ψήφισμα τοῦ δήμου	483
2. Πολιτικές	484
Ἄρθρο 53. Η ΒΟΥΛΗ	484
I. Ἡ (Ἄνω) Βουλή, ἡ ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ	485
II. Ἡ Φυλέτις Βουλή ἢ ἡ «Βουλευτική Ἀρχή»	486
α. Οἱ εἰδικώτερες ἀρμοδιότητες τῆς Κάτω Βουλῆς	487
β. Ἡ δικαιοδοτική ἐξουσία τῆς	489
γ. Ἀρμοδιότητα χορηγήσεως κοινωνικῶν βοηθημάτων	490
δ. Λοιπές ἀρμοδιότητες τῆς	490
B. ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ (Οἱ ἐπί τῇ διοικήσει)	491
I. ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΕΣ	491
α. Οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ἐπωνύμου Ἄρχοντος	492
β. Οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ἄρχοντος Βασιλέως	493
γ. Οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Πολεμάρχου	494
δ. Τό Σῶμα τῶν Θεσμοδετῶν	494
Τό ἔργο τῶν Θεσμοδετῶν	494
II. ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΑΙΡΕΤΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ	495
α. Οἱ δέκα Στρατηγοί	495
β. Οἱ Ἐνδεκα (Ἐκτελεστικοί Ἄρχοντες)	498
γ. Οἱ δέκα Ἀστυνόμοι	499
δ. Οἱ δέκα Ἀγορανόμοι	499

ε. Οί δέκα Μετρονόμοι	499
στ. Οί Σιτοφύλακες	499
ζ. Οί δέκα Ἐπιμελητές Εμπορίου	500
η. Οί Γραμματεῖς	500
θ. Οί δέκα Ἀθλοθέτες	501
ι. Οί δέκα Ἐνιαύσιοι Ἱεροποιοί	501
ια. Οί Εἰσαγωγεῖς	501
ιβ. Οί δέκα Πωληταί	501
ιγ. Οί δέκα Ταμίαι	502
ιδ. Οί Δέκα Εὐθυνοί	502
ιε. «Ὁ ἐν τῇ διοικήσει ἄρχων»	502
Ἄρθρο 55. ΤΟ ΔΙΚΑΖΟΝ (Ἡ Δικαστική Ἐξουσία)	504
α. Ἡ συγκρότηση τοῦ Ἡλιαστικοῦ δικαστηρίου	504
β. Τά Ἀθηναϊκά Δικαστήρια	505

ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ – Ο «ΦΟΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ»

ΓΕΝΙΚΑ	509
A. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ	509
α. Τό ἐγκλημα ὡς ἐξωτερική ἀνθρώπινη συμπεριφορά	509
β. Τό λογικῶς πρότερον τοῦ ποινικοῦ νόμου	509
γ. Ὑποκείμενο τοῦ ποινικοῦ δικαίου μόνον ὁ ἀνδρῶπις	510
δ. Ἰκανότητα πρὸς καταλογισμό	510
ε. Πρᾶξις καταλογιστή	511
στ. Τά αἷτια τῶν ἀδικοπραξιῶν (κατά Πλάτωνα καί Ἀριστοτέλη)	512
B. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ	513
α. Ὁ σκοπός τῆς ποινικῆς καταστολῆς, εἰδική καί γενική πρόληψη	513
β. Παιδαγωγοῦσα καί ἡ ποινή	514
γ. Ἡ Ρώμη υἱοθετεῖ τὴν ἐλληνική θέση	516
Γ. Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ	517
α. Οὐδεμία ποινή χωρὶς (δικαστική) κρίση	517
β. Οὐδέν ἀδίκημα καί οὐδεμία ποινή ἀνευ προηγούμενου γραπτοῦ νόμου	517
γ. Ὁ νόμος ἰσχύει περὶ τοῦ μέλλοντος καί δέν ἔχει ἀναδρομική ἰσχὺ	518
1. Δωδεκάλογος Κώδικας τῆς Γόρτυνος	518
2. Ἀττικὸ Σύνταγμα	519

δ. Ὁ καθορισμός τῆς ποινῆς μέ νόμο, πού ἰσχύει πρίν ἀπό τήν τέλεση τῆς πράξεως	520
ε. Ἡ ἀρχή τῆς «διανεμητικῆς δικαιοσύνης». Ἀναλογικότητα τῆς ποινῆς πρός τήν ἐγκληματική πράξη, τήν «προαίρεσιν» τοῦ δράστη καί τίς συμπαρομαρτοῦσες συνδηχες	520
στ. Ὁ ἀδικῶν τινα ἀδικεῖ ὀλόκληρη τήν πόλη	521
ζ. Δικαίωμα ἀλλά καί καθήκον ὄλων ἡ δικαστική δίωξη τῶν ἀδικούντων	521
η. Ἡ ἀναγκαιότης καί ἡ δικαιοσύνη τῆς ποινῆς	521
θ. Ἐξατομίκευση τῆς εὐθύνης καί προσωποπαγῆς ἡ ποινή	523
ι. Ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης εἶναι δικαίωμα καί καθήκον τῆς Πολιτείας	524
ια. Ἀποκλειστική ἀρμοδιότητα τῆς πολιτείας ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς	524

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

I. Η ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΑΞΙΟΠΟΙΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

II. ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΟΥΝ ΤΟΝ ΑΔΙΚΟ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

α. Ὁ «δίκαιος (νόμιμος) φόνος»	527
β. Προσταγή	529
γ. Ἄμυνα	529

III. Ο ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

Τό ἀκαταδίωκτον τῶν ἀκουσίων ἐγκλημάτων 530

IV. ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΩΣ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ

ΩΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

α. Ὁ αὐτουργός	530
β. Ὁ ἡθικός αὐτουργός	531
γ. Ὁ συναυτουργός	531

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ (ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ) ΠΟΙΝΕΣ

α. Πρόστιμο	532
β. Χρηματική ποινή	532

γ. Περιοριστικοί ὄροι εἰσόδου καὶ συμμετοχῆς	533
δ. Φυλάκιση («δεσμά»)	533
i. Ὅροι καὶ προϋποθέσεις ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς φυλακίσεως	534
ii. Προσωρινή ἀπόλυση	535
iii. Ἐπιβλητέα ἢ προφυλάκιση	535
ε. Δήμευση περιουσίας	536
στ. Στέρξηση τῆς ἐνεργητικῆς δικανικῆς ἱκανότητος	536
ζ. Ἄτιμία	537
η. Θανατικὴ ποινὴ	537

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ	541
α. Ἀπαγόρευση εἰσόδου τοῦ ὑπὸ κατηγορία φόνου τελούντος στὴν Ἀγορὰ καὶ τοὺς ἱεροὺς χώρους καὶ συμμετοχῆς του σέ δημοτελεῖς ἐορτές . . .	541
β. Ἐξορία («ἀειφυγία»)	541
γ. Ὀστρακισμὸς («δημηγλασία»)	541

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΛΟΓΟΙ ΕΞΑΛΕΙΨΕΩΣ ΤΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΝΟΥ	543
α. Παροχὴ αἰδέσεως	543
β. Παραγραφή	543
γ. Παραίτηση ἀπὸ τὴν ἔγκληση	543
δ. Ἀμνηστία	543
ε. Ἀνωτέρα βία («ἀνάγκη»)	544

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΠΡΟΣΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ	544
α. Ἐσχάτη προδοσία	544
β. Ἀλλοίωση τοῦ Συντάγματος-Γραφή παρανόμων	544
γ. Προσβολές κατὰ τῆς τιμῆς ἢ τῆς ζωῆς τῶν φορέων πολιτειακῶν λειτουργημάτων	545

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΑΝΑΓΟΜΕΝΑ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΡΟΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ	545
α. Ἀστρατεία - Ἐγκατάλειψη θέσεως	545
β. Ἡ μὴ ἀναίρεση ναυαγῶν καὶ τῶν πεσόντων σέ πόλεμο	546

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ**ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ** 547**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ****ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ****ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ** 547

α. Ψευδορκία 547

β. Ψευδής καταμήνυση 547

γ. Δωροδοκία δικαστῶν 548

δ. Φυγοδικία 548

ε. Λιπομαρτυρία εἰς τό ἀκροατήριον 548

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ**ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ** 548

α. Φόνος «ἐκ προνοίας» 548

β. Φόνος «μὴ ἐκ προνοίας» 549

γ. Πρόκληση «τραύματος ἐκ προνοίας» 549

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ**ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ** 549**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ****ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** 550

α. Ἄρπαγή 550

β. Παράνομη βία καὶ αὐτοδικία 550

γ. Αὐτοανδραποδισμός 550

δ. Κακοποίηση δούλου 550

ε. Κακομεταχείριση καταδίκων - κρατουμένων 550

στ. Παράνομη κατακράτηση 551

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ**ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΤΗΣΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** 551

α. Ἄποπλάνηση παιδῶν - Ἀσέλγεια 551

β. Προαγωγεία 552

γ. Ἐταιρισμός - Κιναιδισμός - Νόμος κατὰ τῆς ὁμοφυλοφιλίας 552

Η ΑΝΤΙΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ 555

α. Τῆς Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας 555

β. Ἡ Σπαρτιατικὴ νομοθεσία κατὰ τῆς «παιδομιξίας» 557

γ. Θάνατος δι' απαγχονισμού τῶν παιδεραστῶν στὴν Μεγ. Ἑλλάδα	558
--	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΓΑΜΟ	559
α. Διγαμία	559
β. Μοιχεία - αποπλάνησις	559
γ. Βιασμός	562

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ	564
α. Ὑβρις - ἐξύβριση λόγῳ ἢ ἔργῳ	564
β. Συκοφαντικὴ δυσφήμιση	565
γ. Προσβολὴ τῆς μνήμης νεκροῦ	565

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΑΝΕΙΟΛΗΨΙΑ	566
---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

ΙΔΙΩΝΥΜΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ	567
α. Ἄργια	567
β. Ἡ ἀχαριστία πρὸς τὸν εὐεργέτη	568
γ. Ἄσωτία	569
δ. Ὅπλοφορία	569
ε. Πρόκληση σέ διέγερση πολιτικῶν παύδων	570
στ. Ἀπαγόρευση ἀναγορεύσεως τινός ὡς ἱερέως μὴ ὄντος ἀγνοῦ	570
ζ. Οἱ Ἱερείες («γεραραί») καὶ ὁ Ὅρκος ἀγνεΐας τῶν	571
η. Ἄσκησις μαγγανείας	571

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ	572
α. Κλοπή	572
β. Κλεπταποδοχὴ	573
γ. Ὑπεξαίρεση («ὑφαίρεσις»)	573
δ. Ληστεία	573
ε. Ἱεροσυλία	574
στ. Βλάβη	574
ζ. Παρατελωνισμός (λαδρεμπορία)	574

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩΟ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΙΔΙΑ	574
α. Ἡ ἀπόκρυψη ὑπάρξεως κωλύματος ἐκλογιμότητος	574
β. Ψευδῆς ὑπόσχεση πολιτικοῦ πρὸς τὸ λαό	575
γ. Ἡ δόλια παραπλάνηση τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων Ρητόρων - - Πολιτικῶν Συμβούλων - Ἀγορητῶν τοῦ δήμου	575
δ. Καταχρήσεις - δεκασμός - δωροληψία πολιτικῶν καὶ ἀξιωματούχων ...	576
ε. Σκόπιμη ἀδράνεια γιὰ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες ...	579
στ. Ἡ κατακράτηση ἱερῶν χρημάτων	579
ζ. Ἰδιωφελὴς ἐκμετάλλευση χρημάτων τοῦ δημοσίου	579
η. Μέθη ἄρχοντος (ἐπωνύμου)	580
θ. Προσβολὴ ἄρχοντος	580
ι. Παράνομες ἀποφάσεις ὀργάνων τῆς Διοικήσεως	580
ια. Μὴ ἐκτέλεση δικαστικῆς ἀποφάσεως	580
ιβ. Ἀδικαιολόγητη ἀπουσία βουλευτοῦ τὴν καθορισμένην ὥρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς	581

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	585
α. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Ἀττικῶν δικονομικοῦ συστήματος	585
β. Οἱ δικονομικὲς καὶ δικαστικὲς ἀρμοδιότητες τῶν ἀρχόντων ἐπὶ δημοκρατίας	587
γ. Ἡ «διατεταγμένη» Ρωμαϊκὴ Δικαιοσύνη	588

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΑ	591
1. Ὑποχρεωτικὴ ἢ προσφυγὴ εἰς τὴν δικαιοσύνην	591
2. Ἀπαγόρευση ἀρνησιδικίας τῆς πολιτείας καὶ ὑποχρέωσις παροχῆς δικαστικῆς προστασίας	592
3. Οὐδεμία ποινὴ ἄνευ δίκης	592
4. Οὐδεμία ποινὴ ἄνευ προηγουμένου νόμου	593
5. Ἡ ἀρχὴ τῆς δημοσιότητος τῶν δικῶν	594
6. Δικαίωμα ἐγκλήσεως	594
α. Ἡ πρωτοβουλία γιὰ τὴν κίνησιν τῶν δικαστικῶν διαδικασιῶν	594
β. Μήνυση κατ' ἀγνώστου	596

γ. Τό κατηγορητικό σύστημα	596
δ. Ἡ καθολική παροχή τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως ἐγκλήσεως κατά τῶν ἀδικούντων καί ἡ δικαιολόγησή της	597
ε. Ἡ ἀσκηση τοῦ εἰδικοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς «προβολῆς»	600
7. Ἡ παροχή πολλαπλῶν δικονομικῶν μέσων	600
8. Ἡ ἀρχή τοῦ δεδικασμένου	601
9. Ἀσέβημα ἢ ἀτιμωρησία τοῦ ἐνόχου	602
10. Ἰσότητα στήν παρανομία δέν δημιουργεῖ δικαιώματα	602
11. Τό τεκμήριο τῆς ἀδωότητος τοῦ κατηγορουμένου	603
12. Ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος τῶν διαδίκων	603
13. Ἡ ἀρχή τῆς ἐκατέρωθεν ἀκροάσεως	604
14. Ἡ ἀρχή τοῦ μηδένα δικάζειν ἀνήκουστον	604
15. Ἡ ἀρχή τῆς ἴσης ἀκροάσεως	605
16. Τό σύστημα τοῦ ἄνευ ἐπικουρίας δικάζεσθαι	605
17. Ἡ ἀρχή τῆς τηρήσεως προδικασίας	606
18. Τό σύστημα τῆς συζητήσεως	606
19. Ἡ ἀρχή τῆς μυστικότητος καί τῆς δημοσιότητος	607
20. Ἡ ἀρχή τῆς προφορικότητος καί τῆς ἔγγραφης διεξαγωγῆς τῆς δίκης	607
21. Ἡ ἀρχή τῆς ἀμεσότητος τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης	607
22. Ἡ ἀρχή τῆς καλῆς πίστεως τῶν διαδίκων	608
23. Τό ψήφισμα τοῦ Καννονοῦ	609

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΙΪΤΕΡΟ

Ἡ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ, ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ

Ἡ ΚΑΘ' ὙΛΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ 610

α. Ἀποκλειστικῶς «δημοτική» (λαϊκή) ἢ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης 610

β. Ἡ καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων 611

I. ΤΑ ΟΛΙΓΟΜΕΛΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ 612

1. Οἱ κατά δήμους δικαστές (ἢ οἱ Τετταράκοντα) 612

2. Οἱ Διαιτητές ἢ Διαλλακτῆριοι ἢ Πρόδικοι 612

3. Οἱ Ἄρχοντες Εἰσαγωγεῖς (Εἰσηγητές Δικαστές) 613

4. Οἱ Ἐνδеча 614

5. Οἱ Ἐξῆθ Θεσμοδέτες 614

II. ΤΑ ΜΟΝΟΜΕΛΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ 615

1. Ὁ Ἐπώνυμος Ἄρχων 615

2. Ὁ Ἄρχων Βασιλεύς 616

3. Ὁ Ἄρχων Πολέμαρχος	617
III. ΤΑ ΠΟΛΥΜΕΛΗ (ΠΟΙΝΙΚΑ) ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΑ	
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ Η ΚΑΘ' ὙΛΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ	618
1. Ἡ Βουλή τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς δικαστήριον	618
Ὁ Ἄρειος Πάγος, τό δικαστήριον τῶν θεῶν	620
2. Τά Ἡλιαστικά Ποινικά Δικαστήρια	622
α. Τό Παλλάδιον δικαστήριον ἢ Ἐφετεῖον ἢ «Ἀρχή τῶν Ἐφετῶν»	622
β. Τό Δελφίνιον Δικαστήριον	623
γ. Τό Δικαστήριον εἰς τό Πρυτανεῖον	624
δ. Τό Δικαστήριον τῆς Φρεατύδος, τό ἐν «Φρεαττοῖ»	624
IV. ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΑ – ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΑ	626

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ 627

1. Ὑποχρεωτική ἢ προδικασία ἐπί ὄλων τῶν ὑποθέσεων	627
2. Ὑποχρεωτική ἢ κλήση τοῦ ἀντιδίκου	628
3. Τό δικαίωμα ἀσκήσεως ἐνστάσεως παραγραφῆς	629
4. Διαμαρτυρία	631

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ 631

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΗΛΙΑΣΤΩΝ 632

I. Ἡ καθ' ὕλην ἀρμοδιότης τῆς Ἡλιαίας	634
II. Οἱ ἐγγυήσεις ἀμερόληπτης δικαστικῆς κρίσεως	635
α. Ἡ σύνδεση τῶν δικαστηρίων μέ κλῆρο	635
β. Ἡ διαδικασία τῆς διεξαγωγῆς τῶν δικῶν	636
γ. Ἡ ποινή τοῦ Σωκράτη	638
δ. Μόνον μία ἢ ἐπιβαλλόμενη ποινή	638
ε. Οἱ ποινές καί ἡ ἐκτέλεση τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων	639
στ. Οἱ λογογράφοι - συνήγοροι	640
III. Οἱ βασικές ἀρχές που διέπουν τήν Ἀττική δίκην	641
α. Ἡ ἀπαγόρευση, ἐπί ποινῆ θανάτου, ἐπικλήσεως ἀνύπαρκτου νόμου	641
β. Ἐπιτρεπτή ἢ ἐπικλήση νομικῶν ἰσχυρισμῶν	641
γ. Ὑποχρεωτική ἢ ἀπάντηση στίς ἐρωτήσεις τῶν ἀντιδίκων	642
δ. Ἀπαράδεκτες οἱ ὁμολογίες ἢ μαρτυρίες τῶν διαδίκων	642

ε. Οί διάδικοι καί οί συνήγοροι αναφέρονται μόνον ἐπί τῆς κρινομένης ὑποθέσεως	642
στ. Οί δικαστές ὀφείλουσι νά ἀποφανθοῦν μόνον ἐπί τῆς κρινομένης ὑποθέσεως	643
ζ. Ἀπαγόρευση τῆς κοινολογήσεως τῆς ψήφου τῶν δικαστῶν μεταξύ τους. «Κρύβδην ψήφίζομενοι» οἱ δικαστές	643
η. Ἡ διαδικασία γιά τούς «τιμητούς ἀγῶνες» καί ἡ ἐπιβλητέα ποινή	643
θ. «Ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ψήφος»	644
ι. Ἀπαραίτητες δικαστικές ἐγγυήσεις	645
VI. Τά μέσα ἀποδείξεως	645
α. Νόμοι	646
β. Ὀρκος	646
γ. Βάσανοι	647
δ. Συνθήκες - Συμβόλαια	647
ε. Ἐκθέσεις	647
στ. Πραγματογνωμοσύνη (ιατρικές γνωματεύσεις)	647
ζ. Συμβάσεις καταρτίσεως μελετῶν καί ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων	648
η. Μαρτυρίες	648

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ

α. Ὀριστικές καί ἀμετάκλητες	651
β. Ἐρημοδικία («ἡ κατ' ἐρήμην δίκη»)	651
γ. Ἀναβολή τῆς δίκης	652
Περιπτώσεις προσβολῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἡλιαίας	652
α. Ἀνακοπή ἐρημοδικίας - Ἀναδικία	652
β. Ἐπίσηφις ἢ κακοτεχνῶν ἢ ψευδομαρτυρῶν δίκη	653

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Η ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

α. Ταχύτατη ἢ παραπομπή	654
β. Περιπτώσεις πολιτικῶν ἀδικημάτων	655
γ. Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας	655

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

657

α. Ἡ μὴ σύσταση σώματος τακτικῶν δικαστῶν	657
β. Τό πολυπληθές τῶν μελῶν τῶν δικαστηρίων	657
γ. Ἡ βραχύτητα τῆς ἐκδικάσεως τῶν διαφόρων ὑποθέσεων	657
δ. Τό ἀμετάκλητο τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων	657
Ἐο «ἀντίλογος» τοῦ Ἀθηναίου νομοθέτη	659

Ἡ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

«ΓΝΩΜΗ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΗ»	661
1. Οἱ ἐπικρίσεις	661
2. Οἱ ἀπαντήσεις μας	662
3. Ἡ αὐθεντία τῆς ἐξουσίας καί ἡ αὐθεντία τῆς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας	663
4. Ἡ γραμματική ἐρμηνεία τῆς «δικαιοτάτης γνώμης»	666
5. Ἡ ἀρχή τῆς ἡθικῆς ἀπόδειξης	667

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ	673
------------------------------------	-----

I. Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΩΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ	673
---	-----

1. Τό Δίκαιον εἶναι προϋπόθεση τῆς πολιτικῆς κοινωνίας	673
2. Δίκαιον εἶναι τό «διαῖόν»	674
3. Τό Δίκαιο, φυσικό καί θετό	674
4. Τό θετό ἢ «νόμος» δίκαιο εἶναι «κατά συνθήκην»	675
5. Νόμος εἶναι ἡ «διανομή τοῦ νοῦ»	675
6. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι «διανεμητική τῶν δικαίων»	675
7. Ἡ θέση «νόμος δικαίου» κατάκτηση καί ἀπόδειξη χειραφετήσεως	676
8. Νομοθέτες οἱ Σοφοί - ὄχι οἱ «θεοί»	678
9. Τό θετό δίκαιο, δημόσιο καί ἰδιωτικό	678
10. Διάκριση τοῦ Δικαίου σέ Ἀναγκαστικό καί Ἐνδοτικό	679
11. Ἡ διαίρεση τοῦ Ἰδιωτικοῦ (Ἀστικοῦ) Δικαίου	679
12. Οἱ ἀρχές γιά τήν ἐρμηνεία τῶν νόμων	680
α. Ἡ ἀρχή τῆς ἐπιείκειας	680
β. Ἡ ἀρχή τῆς ἀναλογίας	682

γ. Ἡ ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος καὶ δικαιοσύνης	682
13. Ὑποχρεωτική ἢ προσφυγή στή δικαιοσύνη - ἀπαγόρευση αὐτοδικίας	682
II. ΟΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ἈΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	
ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ	683
α. Ἡ ἀρχή τῆς ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων	683
β. Ἡ ἀρχή τῶν χρηστῶν ἡδῶν	683
γ. Ἡ ἀρχή τῆς μὴ ἀντιθέσεως τοῦ περιεχομένου τῶν συμβάσεων πρὸς κανόνες δημοσίας τάξεως	685
δ. Ἡ ἀρχή τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως καὶ οἱ προϋποθέσεις ἔγκυρης δηλώσεώς της	685
ε. Ἡ ἀρχή τῆς τηρήσεως τῆς ὁμολογίας (ἢ τῶν συμφωνιῶν)	686
στ. Ἡ ἀρχή τῆς καλῆς πίστεως	687
ζ. Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός	688
η. Ἡ ἀνόρθωση τῆς παρανόμως καὶ ὑπαιτίως ἐπενεχθείσης ζημίας	689
III. ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΡΗΤΡΕΣ ΩΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ	
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	690
α. Οἱ ἀρχές τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἰσοπολιτείας	690
β. Ἡ ἀρχή τῆς διακρίσεως τῶν λειτουργιῶν τῆς πολιτείας	690
γ. Ἡ ἀναγνώριση καὶ κατοχύρωση τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων	690
δ. Ἡ σύνταξη παγίων θεμελιωδῶν διατάξεων (Καταστατικοῦ Χάρτη) καὶ ἡ θέση τούτων στήν κορυφή τῆς ἱεραρχικῆς κατατάξεως τῶν νόμων	690
ε. Ἡ συνταγματικότητα τῶν νόμων, ψηφισμάτων κ.λ.π.	691
στ. Ἡ ἀρχή τῆς νομιμότητος τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως	691
ζ. Ἡ ἀρχή τῆς καθιερώσεως τῶν θεσμῶν καὶ τῶν ὀργάνων ἐλέγχου τῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τῆς διοικήσεως	691
η. Ἡ ἀρχή τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας καὶ μέριμνας γιὰ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἀδύνατους, τοὺς ὀρφανοὺς, ἀναπήρους κ.λ.π.	691
IV. ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	692
V. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ	
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΑ	692
VI. ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ	692
1. Ὁ τῶν Ροδιῶν Νόμος Ναυτικός	692
2. Στοιχεῖα περὶ τοῦ Ροδιακοῦ Ναυτικοῦ κώδικος	693

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ	695
I. Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ	695
Μαρτυρία πρώτη: Τίτος Λίβιος	695
Μαρτυρία δεύτερη: Τίτος Λίβιος	696
Μαρτυρία τρίτη: Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς	696
Μαρτυρία τέταρτη: Γάιος Πλίνιος ὁ Νεώτερος	696
Μαρτυρία πέμπτη: Ὁ αὐτοκράτωρ Τραϊανός	697
Μαρτυρία ἕκτη: Κικέρων	697
Μαρτυρία ἕβδομη: Ἰουλιανός ὁ αὐτοκράτωρ	697
Αὐθεντική θεβαίωση: Ἰουστινιανός	697
II. ΑΛΛΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΔΡΑ- ΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	699
1. Πλούταρχος (Βίοι παράλληλοι)	699
2. W. Durant, (Παγκόσμια Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ)	700
3. Ἄντ. Σακελλαρίου: Ἡ μορφή τοῦ Λυκούργου στή Λατινική Γραμματεία (Μαρτυρίες Κικέρωνος, Μαρκελλίνου, Πατέρκουλου) ...	703
I. Ἡ ἐπίδραση τῆς Λυκούργειας νομοθεσίας ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς ...	705
II. Ἡ ἐλληνικὴ ἀκαδημαϊκὴ διδασκαλία	707
III. Ἡ ἐλληνικὴ ἐπίδρασις	707

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

**Η ΗΘΙΚΗ ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΡΩΜΑΪΚΟΥ**

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗ ΘΕΣΜΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

(ΑΤΤΙΚΟΥ) ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	711
I. Familia καὶ patria potestas (οἰκογένεια καὶ πατρικὴ ἐξουσία) ...	712
II. Ἡ παροχὴ «δρέπτρων καὶ οἰκήσεως» πρὸς τοὺς γονεῖς	715
III. Κοινωνικὴ μέριμνα ὑπὲρ τῶν «ὀρφανικῶν οἴκων» καὶ τῶν «ἀδυνάτων» ..	716
IV. Ἡ παροχὴ λαϊκῆς ἐπιμορφώσεως	717
V. Ἡ συμπεριφορὰ πρὸς τὰ ζῶα, τοὺς ἀρχέγονους συντρόφους καὶ βοηθοὺς τοῦ ἀνθρώπου	717
VI. Σκοπὸς τοῦ γάμου	719

VII. Ἡ σπάση ἀπέναντι στόν ξένο	720
VIII. Ἡ δουλεία	722
IX. Ἡ νομική κατάσταση (status) τοῦ φυσικοῦ προσώπου στή Ρώμη	723
X. Ἡ ποινική μεταχείριση τῶν πολιτῶν	725
Ἡ ἀνακάλυψη τῆς Ἑλλάδος ἀπό τίς Η.Π.Α.!	726
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» (509–31 π.Χ.)	727
α. Πολιτικά δικαιώματα	727
β. Τό δικαίωμα τοῦ ἄρχειν	727
γ. «Δημιουργοί πολιτείας» μόνον οἱ πατρίκιοι	728
δ. Προνόμιο τῶν ἀρχόντων τό νομοθετεῖν καί τό δικάζειν	729

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ	735
------------------	-----

Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΣ, ΤΟ ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΟΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Γενικά	735
1. Τό Εὐαγγέλιον τοῦ Λόγου τῆς Ἑλλάδος	736
2. Ἡ ἐπαναστατική πράξις τῶν Ἑλλήνων	737
3. Ἡ δικαιοφυλακία καί ἡ σωσινομία	738
4. Ἡ Ἑλληνική Σκέψις, τό ἀγχέμαχον ὄπλον τοῦ πολιτισμοῦ κατά τῆς βαρβαρότητος	740
5. Ἡ Ἑλλάς, ἡ ἀόρατη Πολιτιστική Ὑπερδύναμις	741

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΚΑΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ	745
-----------------------	-----

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ	783
----------------------------	-----